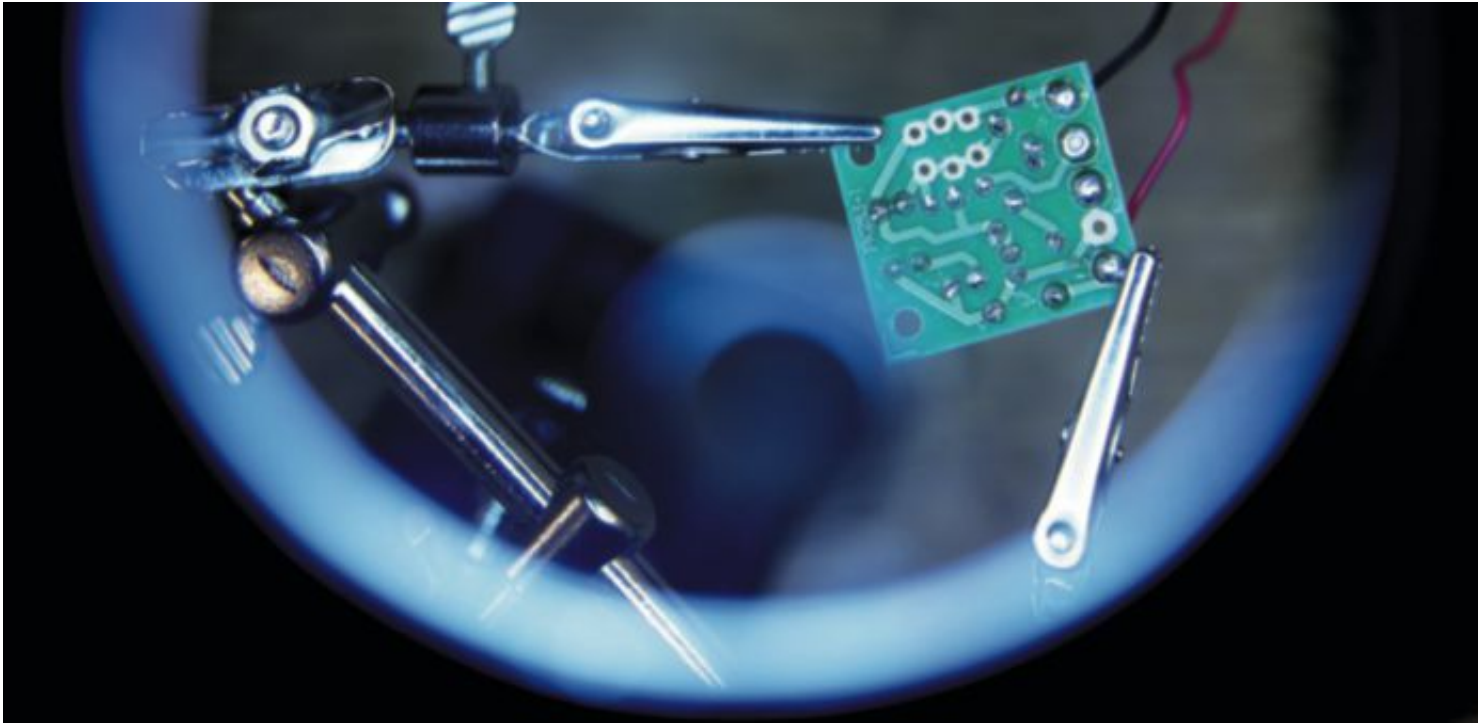

MENINGER

Siri Wahl-Olsen

 Politisk redaktør
 meninger@adresseavisen.no

Nye muligheter: Trondheims teknologimotorer, NTNU og Sintef, utvikler teknologi som blir til nye bedrifter. – Mulighetene finnes, byen våger og Trondheim kan fremover styrkes som nyskapingshovedstaden i landet, skriver Heidi Fossland. Foto: OLE MARTIN WOLD

Våre liv blir ikke helt som de har vært. Vi er inne i en tid med endringer. Realiteten kjennes allerede på kroppen. Er vi klare for omstilling?

Rekk opp hånda om du er omstillingsklar

Signert
Heidi Fossland

Samfunnsutvikler

Norge er år etter år kåret til verdens beste land å bo i. Både FN og andre internasjonale rangeringer setter Norge på første plass. Nå hører vi imidlertid oftere og oftere at utviklingen slik den har vært ikke kan fortsette. Årets buzzword i norsk næringsliv er omstilling, og det er mye som må endres.

Vi påvirkes av det som analytikere kaller internasjonale megatrender. De fører til endringer hos oss fordi Norge, så vel som de fleste andre land, er avhengig av det som skjer i verden. Næringslivet må derfor fornye seg. Norge må fornye seg. Globaliseringen øker, konkurransen blir sterkere og oljesektoren møter en ny hverdag og vil ikke lenger vil være motoren bak vår økonomiske vekst. Endringer i petroleumsbransjen er nødvendig hørt jeg næringslivet selv si under beslutningstakernes Kraftsamling Trøndelag i slutten av august. De viste til behovet

for å kutte kostnader og effektivisere. Det finnes muligheter for ingeniørene i andre bransjer som nå kan skape og blomstre ved å få tilført kunnskapen, ble også sagt. Er det muligheter vi skal tenke på når ordet omstilling dukker opp?

For kort tid siden ble olje- og gassektoren kritisert for å støvsuge alt av ingeniører andre sektorer hadde bruk for. Nå kan vel 20 000 oljearbeidere miste jobbene sine i løpet av kort tid. Ved inngangen til september orienterte Nav-direktør i Sør-Trøndelag, Bente Wigum, om at ledighetstallene i olje- og gassbransjen i Stavanger hadde en økning på 65 prosent. I Trøndelag øker ledigheten blant ingeniører og IKT-ansatte med 50 prosent. Det er mange som berøres personlig og som taper sin arbeidsplass, sine kolleger, kanskje går ned i lønn og også inn i en periode med nagende usikkerhet for framtida. Det kan være smertefullt.

Trondheimsregionens viktigste møteplass for næringslivet, Manifestasjon, ble arrangert sist uke. Næringslivslederne som var her hang ikke med hodet over omstillingsbehovet. Offensivt og med fremtidsstro hadde

næringsforeningen valgt nye muligheter som årets tema, og når det kommer til nye muligheter skinner Trondheim og Trondheims-regionen får vi erfare. Her er vi så heldige at vi har kunnskapsmotorer som NTNU og Sintef, tusenvis av kreative og initiativrike studenter med det siste av kunnskap kombinert med gründerånd og et voksende gründermiljø der nye ideer og løsninger tas videre. Trondheim kommune har gått tøft på banen og satt seg ambisiøse mål om å få 1000 nye teknologibedrifter i byen innen 2025. En dobling av dagens antall som skal sysselsette 20 000. Næringsforeningen har fulgt opp og etablert et Fagråd for kommersialisering av teknolog og det børstes igjen liv i planene om å etablere et nytt innovasjonssenter med utgangspunkt i Siva og kunnskapsmiljøene NTNU samtidig med at en-campus vedtaket fattes.

«Årets buzzword i norsk næringsliv er omstilling, og det er mye som må endres».

Mulighetene finnes, byen våger og Trondheim kan fremover styrkes som nyskapingshovedstaden i landet.

Jeg kjenner selv på usikkerheten ved omstilling. For jeg skal også skifte jobb. Ikke som resultat av nedgangstider i oljenæringen, men fordi jeg for to og et halvt år siden valgte å gå fra en fast stilling ved NTNU nyskaping og over til en prosjektlederstilling. Dette gjorde jeg fordi det virket spennende å få ansvar for utviklingen av lokalsamfunnet rundt kampflybasen og fordi jeg hadde stor tro på at fremtiden ville bringe nye interessante muligheter.

Nå er prosjektperioden snart over og jeg forbereder meg og mine kolleger på kommende endringer. Den samme forberedelsen som mange tusen andre går inn i. I Trondheim ønsker næringsliv, kunnskapsmiljø, virkemiddelapparat og kommunen å skape nye muligheter. Kompetansen for å ta fatt er tilgjengelig fra en næring i omstilling. Dersom jeg får spørsmålet om jeg er omstillingsklar går min hånd i været, men det er ikke alle som føler det på samme måte.

I marginen

Så fant storkoalisjonen sammen igjen i flyktningpolitikken, heldigvis tidsnok til at velgerne kunne forholde seg til det ved mandagens valg.

På linje til slutt

Valget er over, men det er ikke flyktningkrisen. Det er nå kommunene for alvor skal integrere, staten skal bidra økonomisk og Norge må vise romslighet. Statsminister Erna Solberg (H) har fått den støtten hun trenger for standpunktet hun står på. Støttepartiene krever at flere får komme, mens hennes Frp-venner i regjeringen vil ha færre flyktninger.

Den fremste opposisjonslederen, Jonas Gahr Støre (Ap), ble som den snilleste katterpus i valgkampens sluttspurt om flyktninger. Etter å ha ledet an i en tøff kampanje mot regjeringen i et halvt år, tok han statsministerens side i forsvaret for vedtaket om å motta 8000 flere flyktninger over tre år. Hans opprinnelige krav var 10 000 flere flyktninger over to år.

Nå forsvarer han kompromisset fullt og helt. Protesten er parkert, selv om situasjonen i Europa er dramatisk endret siden den norske prosessen startet i vår.

Det er ikke så underlig at de finner sammen, Høyre og Ap, når alle andre partier vil noe annet, vil holde igjen eller vil åpne opp for enda flere. Ansvarlig styring, muligheter for god integrering og lojalitet til inngåtte avtaler ligger bak.

Opposisjonsrollen i valgkampens viktigste sak ble parkert av Ap rett før helgen. Dermed sviktet de sine støttespillere i sentrum og på venstresiden, noe som får betydning fremover.

Erna Solberg har fått seg en ny politisk venn. Støre for sto kurs: Ikke flere og ikke færre flyktninger.

HARRY B.A. STRAND
 Kommentator